

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

F 416 15/100

Nr 5428.

Kl. 72 a 17.

Rodolphe de Frommer
(Budapeszt, Węgry).**Strzelba myśliwska.**

Zgłoszono 25 stycznia 1922 r.

Udzielono 21 lipca 1926 r.

Wynalazek dotyczy strzelby myśliwskiej, mającej wydrążenia, w których można, bez przeróbki broni, umieścić, w razie życzenia, samoczynny wyrzutnik naboju. Dotychczas, o ile chciano mieć strzelbę myśliwską z samoczynnym wyrzutnikiem naboju, trzeba było go wraz z odpowiednimi częściami wykonać w chwili wyrobu strzelby, gdyż zaopatrzenie broni myśliwskiej w samoczynny wyrzutnik, o ile przy wyrobie nie było to przewidziane, było albo zupełnie niemożliwe do wykonania, albo wymagało znacznych przeróbek konstrukcji strzelby.

Samoczynny wyrzutnik jest rzeczą kosztowną, wobec czego stosunkowo niewiele myśliwych mogło nabywać strzelby z samoczynnym wyrzutnikiem. Większość myśliwych musi się zadowalać bronią bez samoczynnego wyrzutnika i niema można-

ści w czasie późniejszym dodać do swej strzelby samoczynny wyrzutnik, jako ostatnie udoskonalenie.

Strzelba w myśl wynalazku temu zapobiega. Jest ona tak zbudowana, że bez względu na to, czy będzie zaopatrzona w samoczynny wyrzutnik lub nie, ma odpowiednie wydrążenia zarówno w przedniej części łoża jak i w kadłubie zamka, w których może być umieszczony samoczynny wyrzutnik; poza tem wyrzutnik jest tak zbudowany, że każdy może go łatwo do strzelby włożyć i wyjąć. Jest to, według wynalazku, możebne w ten sposób, że części samoczynnego wyrzutnika naboju składają się z kilku grup, tworzących każdą jedną odrębną całość i są jako całość do strzelby wsadzane i z niej wyjmowane. Samoczynny wyrzutnik może być rozmaicie zbudowany.

wany i nie stanowi przedmiotu niniejszego wynalazku.

Na rysunku przedstawiony jest układ wykonania znanego wyrzutnika naboju, jednak przy nowej konstrukcji strzelby może być też stosowany wyrzutnik jakiegokolwiek innego rodzaju.

Wynalazek ma znaczenie nie tylko techniczne, lecz też i gospodarcze oraz przemysłowe. Dzięki niemu można zapomocą jednego urządzenia fabrycznego wytwarzać broń, która do woli może mieć samoczynny wyrzutnik naboi lub go nie mieć, a więc wytwarzać zapomocą jednego tylko urządzenia dwa typy broni, dla wyrabiania których były dotychczas niezbędne dwa oddzielne urządzenia. Poza tem myśliwy ma możność stopniowo ulepszać swoją broń, czyniąc kolejno nakłady.

Znane samo przez się urządzenie wyrzutnika, używane w strzelbie wykonanej według wynalazku, jest przedstawione w odpowiednim układzie na załączonym rysunku.

Fig. 1 daje przekrój podłużny przez broń, jeszcze zamkniętą po strzale, przy czem wyrzutnik jest napięty, a spust wyrzutnika w położeniu czynnem. Fig. 2 przedstawia wysunięty wyrzutnik w broni otwartej, gdy mechanizm, powodujący wystrzał, znajduje się w stanie napiętym. Fig. 3 przedstawia broń ponownie zamkniętą, przy czem wyrzutnik jest napięty, spust wyrzutnika znajduje się w położeniu nieczynnem, mechanizm zaś, powodujący wystrzał, jest unieruchomiony w położeniu napiętem. Fig. 4 przedstawia w widoku z boku częściowy przekrój strzelby z wyjętym wyrzutnikiem; fig. 5 — widok z boku, częściowo w przekroju, wyjętych przyrządów, uderzającego i unieruchamiającego wyrzutnik; fig. 6 — widok z góry na te ostatnie. Fig. 7 przedstawia przekrój podłużny wyjętego spustu wyrzutnika; fig. 8 — widok tegoż z przodu z lewej strony fig. 7; fig. 9 — widok z góry na część wodzidła

rygla, znajdującego się w przedniej części łoża; fig. 10 — widok z przodu dolnej części kadłuba zamku. Fig. 11 przedstawia strzelbę myśliwską według figury 4, przy czem wyrzutnik jest wstawiony, wreszcie fig. 12 — widok z góry na przednią część łoża, zdjętą ze strzelby, z wyrzutnikiem wsadzonym.

Znany sam przez się wyciąg naboju 13 zostaje przy otwieraniu broni z taką siłą odrzucony ku otworowi lufy przez część wypychającą 9, na którą działa sprężyna 10, że wypycha łuskę naboju z komory naboju. W tym celu część 9 w swem skrajnem położeniu ku przodowi, przybierając które naciska ona sprężynę 10, zostaje unieruchomiona (fig. 1 i 3) zapomocą obracającej się około osi 14 dźwigni spustowej 11, która zachodzi przed zaczep 12 części wypychającej 9. By wyrzucić łuskę naboju wystarczy dźwignię spustową 11 obrócić w ten sposób około osi 14, aby część wypychająca 9 została zwolniona. W tym celu na drugim końcu dźwigni spustowej 11, którą sprężyna 15 odpycha w położenie unieruchamiające, znajduje się zaczep 17, uderzający przy otwieraniu broni o przedni zaczep zasuwy spustowej wyrzutnika 2, gdy ta ostatnia znajduje się w położeniu wysuniętem ku przodowi, przedstawionem na figurach 1 i 2. W ten sposób przy odchyłaniu lufy w dół, dźwignia spustowa 11 obraca się około osi 14 i zwalnia zaczep 12 części wypychającej 9. Sprężyna 10 natychmiast odrzuca część 9, ta zaś odrzuca wyciąg naboju 13, wskutek czego łuska zostaje wyrzucona z lufy. Przy zamykaniu lufy, kadłub zamka odpycha wyciąg naboju 13 w sposób znany, przy czem również część 9 zostaje popchnięta ku przodowi tak, że sprężyna 10 znów się napina. Przy tem spust 2 wyrzutnika zostaje nieco odpychnięty przez zaczep 17 dźwigni spustowej 11 (fig. 3) tak, że przybiera położenie nieczynne. Obydwa krańcowe położenia spustu wyrzutnika 2 są ustalane przez

trzcień 4, osadzony na sprężynie, który zapada w wycięcia spustu 2, odpowiadające tym położeniom.

Aby po każdym strzale przesunąć spust wyrzutnika 2 w położenie czynne, główka prowadnicy części 6, powodującej wystrzał, działa na jego część tylną w ten sposób, że przy wystrzale główka 8 odpycha spust wyrzutnika 2 ku przodowi w położenie czynne (fig. 1).

Oczywiste, że układ wyrzutnika tego rodzaju można zastosować do strzelb zarówno o jednej lufie, jak i o kilku lufach. Ponieważ powyższe urządzenie wyrzucające ma na celu wyrzucanie łusek nabojów wystrzelonych, to oczywiście, że dla każdej lufy musi być osobny wyrzutnik i inne części oraz osobny wyciąg naboí. Naboje niewystrzelone wyciąga się z lufy zapomocą wyciągu 13 o kształcie zwykłym, jak przy zwykłej strzelbie, nie mającej samorzutnego wyrzutnika, gdyż spust wyrzutnika 2 lufy, w której znajduje się nabój niewystrzelony, pozostaje w położeniu cofniętym i przy otwieraniu broni nie zwalnia dźwigni spustowej 11, wskutek czego część uderzająca 9 pozostaje nieruchomą.

Wyciąg naboí 13 nawet wtedy, gdy samoczynny wyłącznik działa, przy odchylaniu lufy broni ku dołowi, posuwa wtył łuskę naboju zapomocą znajdującego się w części przedniej łoża strzelby zaczepu 18. Dzięki temu łuska wystrzelona obluźnia się w komorze nabojoyej i działanie samoczynnego wyrzutnika na łuskę wzmagą się. Spust wyrzutnika 2, dźwignia spustowa 11, jak również i wykrój 19 w wyciągu 13, są tak umieszczone, że zaczep 18 nie przeszkadza działaniu części wypychającej 9 i wyciągu nabojów 13, gdy samoczynny wyrzutnik działa.

Jak to uwidoczniają figury 4 do 10, w myśl wynalazku, spust 2 wraz z trzcieniem 4, osadzonym na sprężynie jest umieszczony w części 20, którą jako całość można dowolnie wstawiać i wyjmować z otworu 21

w kadłubie zamka strzelby. Przy dubeltówkach są oczywiście potrzebne dwa układy spustu wyrzutników, które się odpowiednio wstawia w obydwa otwory 21 kadłuba zamka (fig. 10). Dla zamocowania tych układów w kadłubie zamka służy trzcień 29. Części wypychające 9, sprężyny 10 i dźwignie spustowe 11 tworzą również odrębny układ, osadzony na oddzielnej ramce 24, umocowanej w broni w miejscu odpowiedniem. W wykonaniu przedstawionem na rysunku, w płytce prowadnej 27 znanej zasuwy 26, która łączy przednią część łoża 25 z lufą, znajduje się wycięcie 28, do którego można wstawiać i z którego można wyjmować ramkę 24 z osadzonym w niej zespołem części wyrzutnika.

Najwygodniej jest umieścić te części z tej strony przedniej części łoża, która przylega do lufy, względnie luf strzelby, gdyż ta grupa części wyrzutnika jest w ten sposób najbardziej zabezpieczona od zewnętrznych wpływów i zanieczyszczenia. Poza tem dostęp do niej, w celu wkładania i wyjmowania jej z przedniej części łoża, gdy zdejmie się lufę z łoża, jest wygodnym. Wspominane części wyrzutnika w przedniej części łoża umocowuje się zapomocą znajdującej się pod działaniem sprężyny 30 zasuwy 31, ruch której ogranicza trzcień 32.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Strzelba myśliwska, znamienna tem, że odrazu przy fabrykacji zostaje zaopatrzona w odpowiednie wydrążenia, w których można później umieścić części samoczynnego wyrzutnika naboí, nie zamieniając innych części strzelby, ani też nie przerabiając ich.

2. Strzelba myśliwska według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada samoczynny wyrzutnik naboí, składający się z jednej lub kilku grup części, stanowiących zamkniętą w sobie całość, którą można wkładać do strzelby i z niej wyjmować.

3. Strzelba myśliwska według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że w przedniej części jej łoża znajduje się odpowiednie wydrążenie (29) do osadzenia w niem ramki (24), kadłub zaś zamka ma wydrążenie (21) dla zespołu (20).

4. Strzelba myśliwska według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że grupy części składowych wyrzutnika, umieszczane w przedniej części łoża strzelby, są wkładane i z niej wyjmowane od strony, którą łożo przylega do lufy, względnie luf strzelby.

5. Strzelba myśliwska według zastrz. 1 — 4, znamienna tem, że grupy części składowych wyrzutnika, umieszczone w

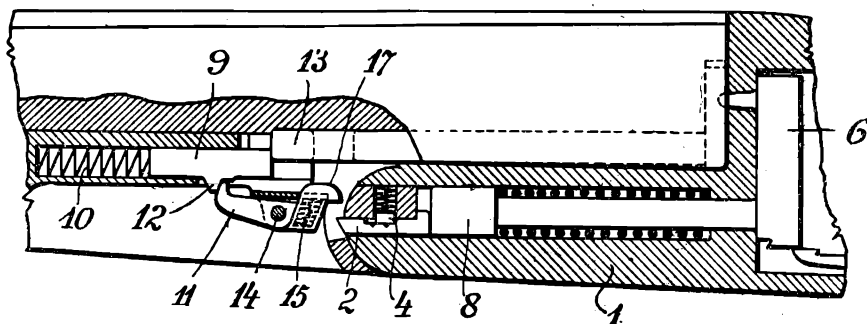
przedniej części łoża, są zamocowane w wydrążeniu zapomocą zasuwy (31), znajdującej się pod działaniem sprężyny, lub części o podobnym charakterze.

6. Strzelba myśliwska według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że grupa lub grupy części, umieszczone w kadłubie zamka, są umocowane w jego wydrążeniach zapomocą trzpieni gwintowanych (29) lub części temu podobnych.

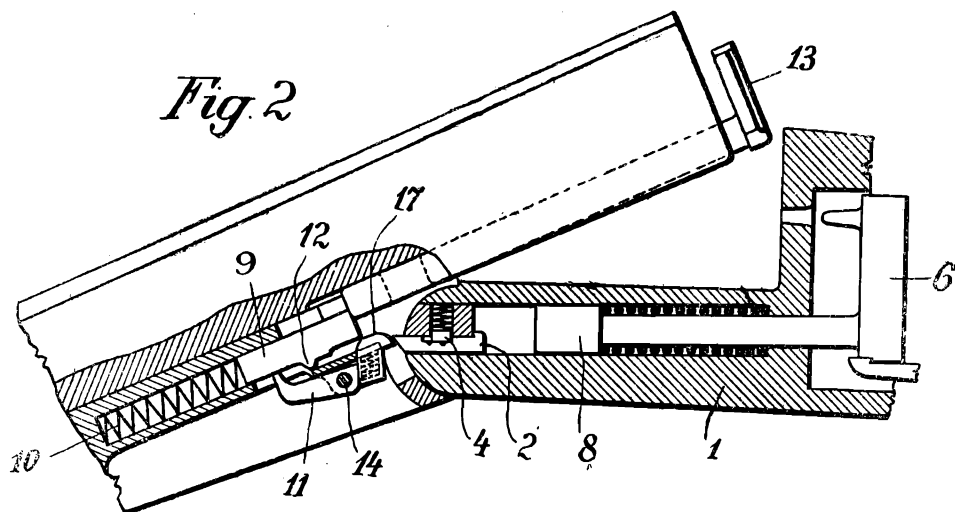
Rodolphe de Frommer.

Zastępca: S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

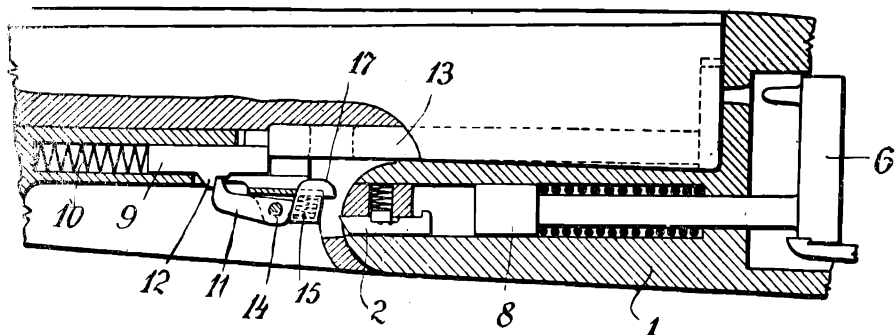

Fig. 4.

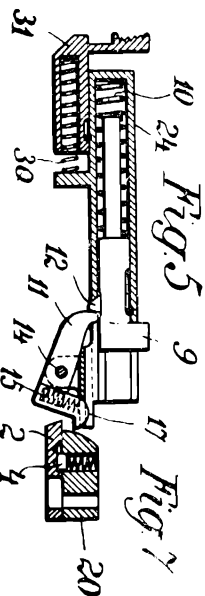
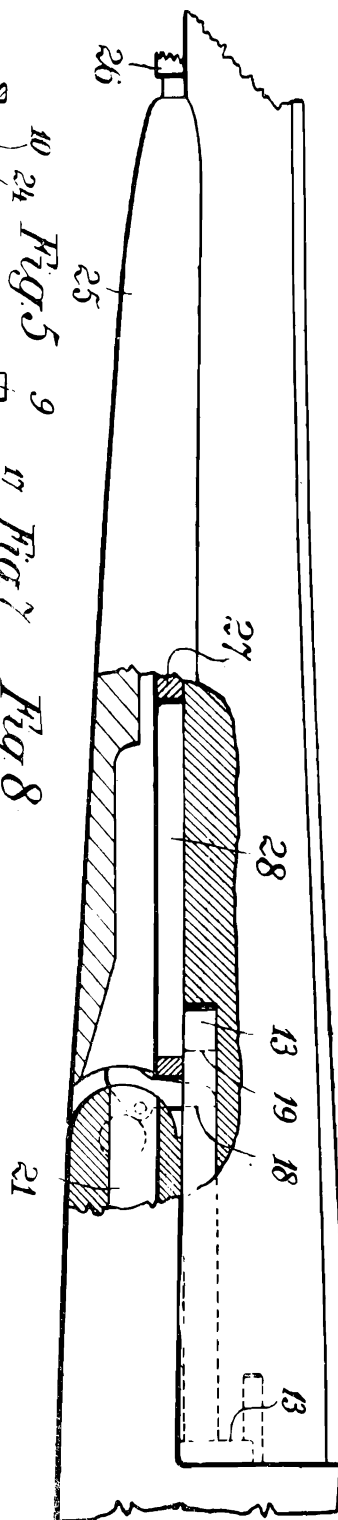

Fig. 7

Fig. 8

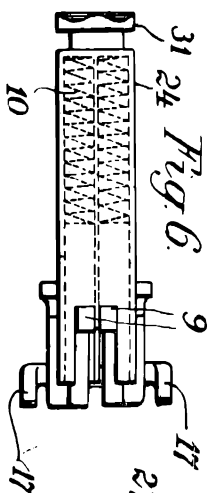

Fig. 6.

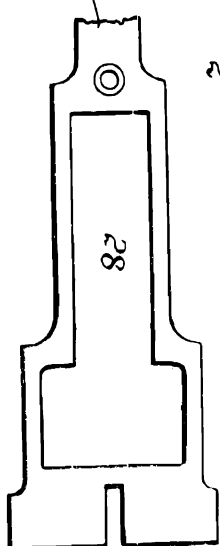

Fig. 9

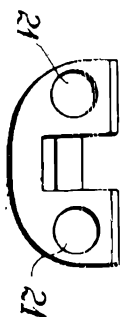

Fig. 10

Fig 11.

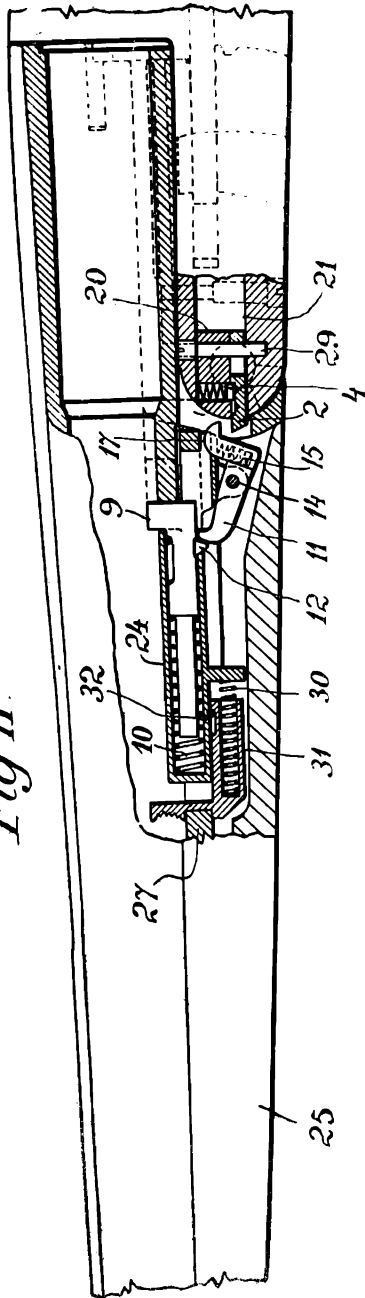

Fig 12.

